

Sygn. akt IV U 850/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR del. Elżbieta Wojtczuk

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 22 stycznia 2014r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 czerwca 2013 r. Nr (...)

w sprawie J. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie

Sygn. akt.: IV U 850/13

UZASADNIENIE

Decyzją z 6 czerwca 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009, nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił J. K. od 1 maja 2013 r. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, wskazując iż Komisja Lekarska ZUS O/ w W. nr (...) orzeczeniem wydanym dnia 27 maja 2013 r. ustaliła że J. K. nie jest niezdolny do pracy, co powoduje, że nie zostały spełnione przesłanki z art. 57 ust. 1 wskazanej wyżej ustawy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. K. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty. Podniósł, iż na rencie był od 17 lat i cały czas systematycznie chodził do lekarza, a mimo to jego stan zdrowia ogólnie nie uległ poprawie, nieznaczna poprawa występowała rzadko i trwała krótko i tak jest do dziś. Częściej następuje pogorszenie stanu zdrowia co powoduje stan napięcia, agresję, nieodpowiedzialne czyny. Skarżący wskazał również, że o tym że jest niezdolny do pracy świadczą rozmowy z pracodawcami, którzy nie chcą go zatrudnić bojąc się odpowiedzialności za ewentualne jego czyny. Wskazał, że jest nieodpowiedzialny społecznie, przed rodziną i innymi ludźmi, w chwilach nasilenia choroby nie wie co czyni, jest groźny i niebezpieczny dla wszystkich, których spotka na swojej drodze (k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, przywołując argumentację wskazaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. K. do dnia 30 kwietnia 2013 r. pobierał z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział S. okresową rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy na podstawie decyzji organu rentowego z dnia 13 maja 2010 r. (decyzja z dnia 13.05.2010 r. k.123 akt rentowych).

Dnia 29 marca 2013 r. J. K. złożył do organu rentowego wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (wniosek k. 129 akt rentowych). Orzeczeniem z dnia 25 kwietnia 2013 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, że J. K. nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie k.131 akt rentowych). J. K. dnia 6 maja 2013 r. złożył sprzeciw od wskazanego orzeczenia lekarza orzecznika ZUS do komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. Komisja Lekarska ZUS nr 45004 dnia 27 maja 2013 r. orzekła, że J. K. nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie k.135 akt rentowych).

Decyzją z dnia 6 czerwca 2013 r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009, nr 153, poz. 1227 ze zm.) odmówił J. K. od 1 maja 2013 r. prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (decyzja k. 137 akt rentowych).

Biegli sądowi lekarze z zakresu neurologii, psychiatrii i psycholog stwierdzili u J. K. brak niezdolności do pracy. Na podstawie dokumentacji medycznej i po osobistym zbadaniu biegła neurolog nie stwierdziła u J. K. objawów uszkodzenia ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego. Wskazany może pracować, ale z ograniczeniem dźwigania i pracy wykonywanej w pochyleniu. J. K. jest upośledzony umysłowo w stopniu lekkim, a istniejące u niego symptomy organicznego uszkodzenia w ośrodkowym układzie nerwowym w umiarkowanym stopniu wpływają na jego codzienne funkcjonowanie emocjonalno-społeczne. J. K. oprócz niepełnosprawności intelektualnej jest też uzależniony od alkoholu. Przewlekłe spożywanie alkoholu doprowadziło u niego do stopniowej psychodegradacji społecznej. Epizody psychotyczne (zaburzenia urojeniowe), które badany leczył w 2002 r. w psychiatrycznym oddziale szpitalnym miały u niego związek z nadmiernym używaniem alkoholu (związane były z objawami abstynencyjnymi po dłuższym okresie picia alkoholu). Od czasu zakończenia leczenia szpitalnego J. K. nie wymagał powtórnych hospitalizacji. W swoim środowisku funkcjonuje adekwatnie do stopnia upośledzenia umysłowego. Nadal używa alkoholu, a stany wzmożonego napięcia emocjonalnego i drażliwości spowodowane zależnością alkoholową leczy ambulatoryjnie w PZP. J. K. choć wymaga dalszej kuracji oraz leczenia odwykowego to z przyczyn psychiatrycznych nie można uznać go za niezdolnego do pracy (opinia biegłych k. 12).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego J. K. nie jest zasadne i podlega oddaleniu. Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009 r. nr 153, poz. 1227 z zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W art. 57 ust. 1 określono warunki konieczne do powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy sensu stricto.

Wszystkie przesłanki określone w art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS muszą być spełnione kumulatywnie, aby ubezpieczony mógł uzyskać prawo do tego świadczenia, przy czym ustawa nie przewiduje pierwszeństwa którejkolwiek z nich.

Ustalenie niezdolności do pracy wymaga wiadomości specjalnych w rozumieniu art. 278 § 1 k.p.c., dlatego Sąd w realiach niniejszej sprawy był zobligowany przeprowadzić dowód z opinii zespołu biegłych lekarzy sądowych o specjalnościach odpowiadających schorzeniom ubezpieczonego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 października 2005 r., I UK 356/04. LEX nr 276241; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 maja 2008 r., I UK 356/07, LEX nr 490392).

Sąd w niniejszej sprawie mając na uwadze dokumentację lekarską złożoną przez ubezpieczonego do akt rentowych oraz treść jego odwołania dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: psychiatry J. U., neurologa M. D. oraz psychologa M. K., którzy wydalali łączną opinię w przedmiotowej sprawie i stwierdzili, że ubezpieczony J. K. nie jest niezdolny do pracy (opinia k.12). Sąd obdarzył wiarygodnością opinię biegłych, została ona sporządzona rzetelnie, przez biegłych o wysokich kwalifikacjach zawodowych i dużym doświadczeniu. Biegli ocenili stan zdrowia ubezpieczonego J. K. na podstawie zgromadzonej w sprawie dokumentacji medycznej i po osobistym zbadaniu J. K. (k.8-10). Wyraźnie w swojej opinii stwierdzili, że z przyczyn psychiatrycznych nie można uznać ubezpieczonego za niezdolnego do pracy. Przedmiotowa opinia nie została również zakwestionowana przez żadną ze stron procesu. Sąd podzielił opinię biegłych sądowych w całości. Na uwagę w tym miejscu zasługuje również opinia lekarska lekarza orzecznika ZUS z 26.04.2010 r. , w której już wówczas stwierdzono w odniesieniu do stanu psychicznego ubezpieczonego: „prawidłowo zorientowany, objawów psychopatologicznych nie ujawnia”(k.31 dokumentacji lekarskiej w aktach rentowych). Sam wiek ubezpieczonego oraz fakt, że przez wiele lat pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy nie daje podstaw do ustalenia, że w dalszym ciągu jest niezdolny do pracy mając na uwadze opinię biegłych lekarzy i psychologa.

Wobec niespełnienia przesłanek do przyznania ubezpieczonemu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, wobec braku przesłanki niezdolności do pracy odwołanie ubezpieczonego J. K. zostało oddalone.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w wyroku.